[1]मर्षित्वा-मृषित्वा, [2]मर्षणः, इतीमान्यस्य विशेषरूपाणीति ज्ञेयम्।
[A]मृष्यमाणः।

(1311) "मृष तितिक्षायाम्" (X-चुरादिः-1850. सक. सेट्. उभ.)

आधृषीयः। तेन णिज्विकल्पः।

'—क्षमायां यौ मर्षेन्मर्षेत मर्षयेत्।' (श्लो. 173) इति देवः।
मर्षकः-र्षिका, मिमर्षयिषकः-षिका, मर्षकः-र्षिका, मिमर्षिषकः-षिका, मरीमृषकः-षिका; मर्षयिता-त्री, मर्षिता-त्री, मिमर्षयिषिता-त्री, मिमर्षिषिता-त्री, मरीमृषिता-त्री; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि चौरादिकचर्षतिवत् (554) ज्ञेयानि। णिजभावपक्षे क्विपि-मृट्-मृड्-मृषौ-मृषः, मृषित्वा-मर्षित्वा, इत्यादीनि रूपाण्यस्य धातोरिति विशेषः।

(1312) "मृषु सेचने सहने च" (I-भ्वादिः-707. सक. सेट्. पर.)

'—हिंसाक्लेशदैन्येषु इत्येके' इति धा. का. (1.88)। '—स्नेहने' इति देवसम्मतः पाठः (श्लो. 173) इति ज्ञायते।
'मृष्यते मृष्यतीति स्यात्, स्नेहने शपि मर्षति॥' (श्लो. 173) इति देवः।
मर्षकः-र्षिका, मर्षकः-र्षिका, मिमर्षिषकः-षिका, मरीमृषकः-षिका; मर्षिता-त्री, मर्षयिता-त्री, मिमर्षिषिता-त्री, मरीमृषिता-त्री; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिकपर्षतिवत् (1054) ज्ञेयानि। युचि-मर्षणः, [3]मृष्टम्-ष्टः-मृष्टवान्, [4]मर्षित्वा-मृष्ट्वा, इमानि रूपाण्यधिकानीति विशेषः।

---

1. क्त्वायाम्, 'तृषिमृषिकृशेः काश्यपस्य' (1-2-25) इति कित्त्वविकल्पः। तेन रूपद्वयम्।
2. नन्द्यादेः (3-1-134) आकृतिगणत्वात्, बाहुलकाद् वा कर्तरि, ण्यन्तात्, शुद्धाद्वा ल्युप्रत्यये रूपमेवम्।
3. उदित्त्वेन क्त्वायामिड्विकल्पनात्, निष्ठायाम् 'यस्य विभाषा' (7-2-15) इतीण्निषेधः। ष्टुत्वं च।
4. 'उदितो वा' (7-2-56) इति क्त्वायामिड्विकल्पः। इट्पक्षे 'न क्त्वा सेट्' (1-2-18) इति कित्त्वनिषेधात् गुणः। तेन रूपद्वयम्।

A. 'तन्मृष्यमाणास्त्वथ शुच्यदङ्गका भृत्याः सुनद्धं बहुरक्तमंशुकम्।' धा. का. 2.61.